Historien om Ahikar

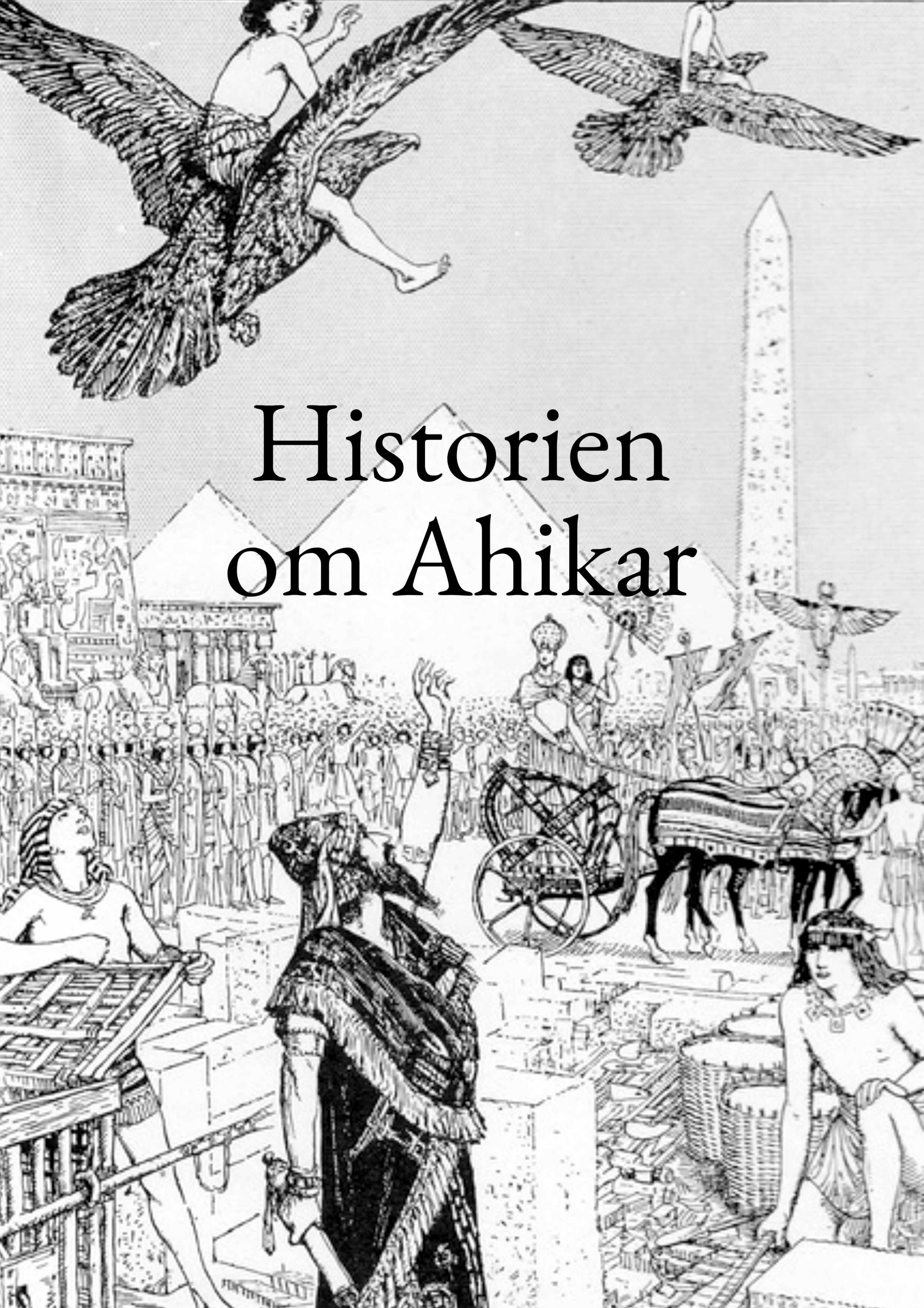

INTRODUKSJON

Vi har i historien om Ahikar en av de eldste kildene til menneskelig tanke og visdom. Dens innflytelse kan spores gjennom legendene til mange mennesker, inkludert Koranen og Det gamle og nye testamente.

En mosaikk funnet i Treves, Tyskland, avbildet blant verdens vise menn Ahikars karakter. Her er hans fargerike fortelling.

Datoen for denne historien har vært gjenstand for livlige diskusjoner. Forskere la det til slutt ned om det første århundre da de ble bevist feil ved at den originale historien dukket opp i en arameisk papyrus fra 500 f.Kr. blant ruinene av Elephantine.

Historien er åpenbart fiksjon og ikke historie. Leseren kan faktisk bli kjent på tilleggssidene til The Arabian Nights. Den er strålende skrevet, og fortellingen som er full av handling, intriger og trang flukt holder oppmerksomheten til det siste. Fantasiens frihet er forfatterens mest dyrebare eiendel.

Skriften deler seg inn i fire faser: (1) Fortellingen; (2) The Teaching (en bemerkelsesverdig rekke ordspråk); (3) Reisen til Egypt; (4) Liknelsene eller lignelsene (som Ahikar fullfører utdannelsen til sin feilende nevø).

KAPITTEL 1

Ahikar, storvesir av Assyria, har 60 koner, men er skjebnebestemt til å ikke ha noen sønn. Derfor adopterer han nevøen. Han stapper ham full av visdom og kunnskap mer enn av brød og vann.

1 Historien om Haiqâr den vise, visiren til kongen Sanherib, og om Nadan, søsterens sønn til den vise Haiqâr.

2 Det var en vesir på kong Sankeribs dager, sønn av Sarhadum, kongen av Assyria og Nineve, en vis mann ved navn Haiqâr, og han var vesir for kong Sankerib.

3 Han hadde en fin, formue og mye gods, og han var dyktig, vis, en filosof, i kunnskap, i meninger og i regjering, og han hadde giftet seg med seksti kvinner og bygget et slott for hver av dem.

4 Men med det hele fikk han ingen barn. av disse kvinnene, som kan være hans arving.

5 Og han ble meget trist på grunn av dette, og en dag samlet han astrologene og de lærde mennene og trollmennene og forklarte for dem hans tilstand og saken om hans ufruktbarhet.

6 Og de sa til ham: Gå og ofre til gudene og be dem om at de kan gi deg en gutt.

7 Og han gjorde som de sa til ham og ofret til avgudene, og bad dem og bønnfalt dem med bønn og bønn.

8 Og de svarte ham ikke ett ord. Og han gikk bedrøvet og nedslått bort, og dro bort med smerte i hjertet.

9 Og han vendte tilbake og bønnfalt den Høyeste Gud, og han trodde, og bad ham med et brennende hjerte og sa: 'O, Høyeste Gud, himmelens og jordens skaper, du skaper av alle skapninger!

10 Jeg bønnfaller deg om å gi meg en gutt, så jeg kan bli trøstet av ham at han kan være tilstede på min hede, så han kan lukke øynene mine og begrave meg.'

11Da kom det til ham en røst som sa: Ettersom du først og fremst har støttet deg på utskårne bilder og ofret dem, derfor skal du forbli barnløs hele livet ditt.

12 Men ta Nadan, din søsters sønn, og gjør ham til ditt barn og lær ham din lærdom og din gode avl, og ved din død skal han begrave deg.

13 Så tok han Nadan, sin søsters sønn, som var en liten die. Og han overlot ham til åtte våtsøstre, så de kunne die ham og oppdra ham.

14 Og de førte ham opp med god mat og mild trening og silkeklær og purpur og karmosinrød. Og han ble sittende på sofaer av silke.

15 Og da Nadan ble stor og gikk, skjøt opp som en høy sedertre, lærte han ham gode manerer og skrift og vitenskap og filosofi.

16 Og etter mange dager så kong Sanherib på Haiqâr og så at han var blitt veldig gammel, og dessuten sa han til ham.

17 'O min ærede venn, den dyktige, den trofaste, den vise, guvernøren, min sekretær, min vesir, min kansler og direktør; sannelig, du er blitt veldig gammel og tynget med år; og din utgang fra denne verden må være nær.

18 Si meg hvem som skal ha plass i min tjeneste etter deg.' Og Haiqâr sa til ham: 'O min herre, må ditt hode leve for alltid! Der er Nadan min søsters sønn, jeg har gjort ham til mitt barn.

19 Og jeg har oppdratt ham og lært ham min visdom og min kunnskap.'

20 Og kongen sa til ham: 'O Haiqâr! før ham til mitt åsyn, så jeg kan se ham, og hvis jeg finner ham passende, så sett ham i ditt sted; og du skal gå din vei for å hvile og leve resten av ditt liv i god ro.'

21 Da gikk Haiqâr og presenterte sin søsters sønn Nadan. Og han hyllet og ønsket ham makt og ære.

22 Og han så på ham og beundret ham og gledet seg over ham og sa til Haiqâr: 'Er dette din sønn, O Haiqâr? Jeg ber om at Gud må bevare ham. Og slik du har tjent meg og min far Sarhadum, slik må denne gutten av deg tjene meg og oppfylle mine forpliktelser, mine behov og min virksomhet, så jeg kan ære ham og gjøre ham mektig for din skyld.'

23 Og Haiqâr bøyde seg for kongen og sa til ham: 'Må ditt hode leve, min herre kongen, for alltid! Jeg ber deg om at du må være tålmodig med min gutt Nadan og tilgi hans feil, så han kan tjene deg som det passer.'

24 Da sverget kongen ham at han ville gjøre ham til den største av sine favoritter og den mektigste av vennene sine, og at han skulle være med ham i all ære og respekt. Og han kysset hendene hans og tok farvel med ham.

25 Og han tok Nadan. hans søsters sønn med ham og satte ham i en stue og satte i gang med å undervise ham natt og dag til han hadde proppet ham med visdom og kunnskap mer enn med brød og vann.

KAPITTEL 2

En "Stakkars Richards almanakk" fra gamle dager. Udødelige forskrifter om menneskelig oppførsel angående penger, kvinner, kjole, forretninger, venner. Spesielt interessante ordspråk finnes i versene 12, 17, 23, 37, 45, 47. Sammenlign vers 63 med noe av dagens kynisme.

1 Slik lærte han ham og sa: 'Å min sønn! hør min tale og følg mine råd og husk hva jeg sier.

2 Å min sønn! hvis du hører et ord, la det dø i ditt hjerte og ikke åpenbare det for en annen, for at det ikke skal bli et levende kull og brenne tungen din og forårsake smerte i kroppen din, og du får vanære og blir til skamme for Gud og mann.

3 Å min sønn! Har du hørt et rykte, så spred det ikke! og har du sett noe, så fortell det ikke.

4 Å min sønn! gjør din veltalenhet lett for lytteren, og vær ikke forhastet med å gi et svar.

5 Å min sønn! når du har hørt noe, skjul det ikke.

6 Å min sønn! løs ikke en forseglet knute, og løs den ikke, og forsegl ikke en løs knute.

7 Å min sønn! begjær ikke ytre skjønnhet, for den avtar og forsvinner, men en hederlig erindring varer for ja.

8 Å min sønn! la ikke en dum kvinne forføre deg med sin tale, for at du ikke skal dø den mest elendige av dødsfall, og hun vikler deg inn i garnet til du blir fanget.

9 Å min sønn! Ønsk deg ikke en kvinne som er omgitt av kjole og med salver, som er foraktelig og dum i sin sjel. Ve deg om du skjenker henne noe som er ditt, eller gir henne det som er i din hånd, og hun lokker deg til synd, og Gud bli vred på deg.

10 Å min sønn! vær ikke lik mandeltreet, for det bærer blader foran alle trærne og spiselig frukt etter dem alle, men vær lik morbærtreet, som bærer spiselig frukt foran alle trærne og blader etter dem alle.

11 Å min sønn! bøy ditt hode lavt og myk din røst og vær høflig og gå på den rette sti, og vær ikke uforstandig. Og hev ikke din røst når du ler, for hvis det var med høy røst et hus ble bygget, ville eselet bygge mange hus hver dag. og hvis det var på grunn av styrke at plogen ble drevet, ville plogen aldri bli fjernet fra under skuldrene til kamelene.

12 Å min sønn! å fjerne steiner med en vis mann er bedre enn å drikke vin med en lei mann.

13 Å min sønn! Hell ut din vin på de rettferdiges graver, og drikk ikke med uvitende, foraktelige mennesker.

14 Å min sønn! hold deg til vise menn som frykter Gud og er som dem, og gå ikke nær de uvitende, for at du ikke skal bli som ham og lære hans veier.

15 Å min sønn! når du har fått deg en kamerat eller en venn, prøv ham, og gjør ham deretter til en kamerat og en venn; og ikke pris ham uten prøvelse; og ødelegge ikke din tale med en mann som mangler visdom.

16 Å min sønn! mens en sko blir på foten din, gå med den på tornene, og lag en vei for din sønn, og for din husstand og dine barn, og stram skipet ditt før det går på havet og dets bølger og synker og kan ikke lagret.

17 Å min sønn! hvis den rike mannen spiser en slange, sier de: "Det er ved hans visdom," og hvis en fattig mann spiser den, sier folket: "Av hans sult."

18 Å min sønn! han nøyer seg med ditt daglige brød og dine goder, og begjærer ikke det som er en annens.

19 Å min sønn! vær ikke nær med dåren, og spis ikke brød med ham, og gled deg ikke over dine nestes ulykker. Hvis din fiende urett deg, vis ham godhet.

20 Å min sønn! en mann som frykter Gud, frykter du ham og ærer ham.

21 Å min sønn! den uvitende faller og snubler, og den kloke, selv om han snubler, blir han ikke rystet, og selv om han faller reiser han seg raskt, og hvis han er syk, kan han ta vare på livet sitt. Men når det gjelder den uvitende, dumme mannen, for hans sykdom er det ingen medisin.

22 Å min sønn! Hvis en mann nærmer seg deg som er dårligere enn deg selv, gå frem for å møte ham og bli stående, og hvis han ikke kan gjengjelde deg, vil hans Herre gjengjelde deg for ham.

23 Å min sønn! spar ikke på å slå din sønn, for din sønns tømming er som gjødsel til hagen, og som å binde munnen på en pung, og som tjoring av dyr, og som låsing av døren.

24 Å min sønn! hold din sønn tilbake fra ugudelighet, og lær ham manerer før han gjør opprør mot deg og bringer deg til forakt blant folket, og du henger ditt hode på gatene og i menighetene, og du blir straffet for hans onde gjerninger.

25 Å min sønn! skaff deg en feit okse med forhud og et esel stor med hovene, og skaff deg ikke en okse med store horn, og bli ikke venn med en vanskelig mann, heller ikke skaff deg en kranglevorne slave eller en tyvlig tjenerinne for alt du gjør. for dem skal de ødelegge.

26 Å min sønn! La ikke dine foreldre forbanne deg, og Herren ha behag i dem! for det er sagt: "Den som forakter sin far eller sin mor, la ham dø døden (jeg mener syndens død), og den som ærer sine foreldre, skal forlenge sine dager og sitt liv og se alt som er godt. "

27 Å min sønn! gå ikke på veien uten våpen, for du vet ikke når fienden kan møte deg, så du kan være rede for ham.

28 Å min sønn! vær ikke som et bart, bladløst tre som ikke vokser, men vær som et tre dekket med sine blader og sine grener; for mannen som verken har kone eller barn, blir vanæret i verden og blir hatet av dem, som et bladløst og fruktløst tre.

29 Å min sønn! bli som et fruktbart tre ved veikanten, hvis frukt spises av alle som går forbi, og ørkenens dyr hviler i skyggen og spiser av bladene.

30 Å min sønn! hver sau som vandrer fra sin vei og dens følgesvenner blir mat for ulven.

31 Å min sønn! si ikke: "Min herre er en dåre og jeg er vis," og fortell ikke uvitenhets og dårskaps tale, for at du ikke skal bli foraktet av ham.

32 Å min sønn! vær ikke en av de tjenerne som deres herrer sier til: «Gå bort fra oss!» men vær en av dem som de sier til: «Nær fram og kom nær til oss!»

33 Å min sønn! kjærtegn ikke din slave i nærvær av hans ledsager, for du vet ikke hvem av dem som til slutt vil være av størst verdi for deg.
34 Å min sønn! vær ikke redd for din Herre som skapte deg, så han ikke skal tie for deg.
35 Å min sønn! gjør din tale rettferdig og søt din tunge; og la ikke din følgesvenn tråkke på foten din, for at han ikke en annen gang skal tråkke deg på brystet.
36 Å min sønn! hvis du slår en vis mann med et visdomsord, vil det lure i brystet hans som en subtil følelse av skam; men hvis du drypper den uvitende med en stokk, vil han verken forstå eller høre.
37 Å min sønn! hvis du sender en vis mann for dine behov, så gi ham ikke mange ordre, for han vil gjøre din virksomhet som du vil; og hvis du sender en dåre, så gi ham ikke befaling, men gå selv og gjør din virksomhet, for hvis du gi ham ordre, han skal ikke gjøre det du vil. Hvis de sender deg på forretningsreise, skynd deg å oppfylle det raskt.
38 Å min sønn! gjør ikke en fiende av en mann sterkere enn deg selv, for han vil ta ditt mål og sin hevn på deg.
39 Å min sønn! prøv din sønn og din tjener før du overgir dine eiendeler til dem, for at de ikke skal komme bort med dem! for den som har full hånd kalles vis, selv om han er dum og uvitende, og den som har tom hånd kalles fattig, uvitende, selv om han er vismenns fyrste.
40 Å min sønn! Jeg har spist en kolosynt og svelget aloe, og jeg har ikke funnet noe mer bittert enn fattigdom og knapphet.
41 Å min sønn! lær din sønn nøysomhet og sult, så han kan gjøre godt i sin husholdning.
42 Å min sønn! lær ikke de uvitende språket til vise menn, for det vil være tyngende for ham.
43 Å min sønn! vis ikke din tilstand for din venn, for ikke å bli foraktet av ham.
44 Å min sønn! hjertets blindhet er mer alvorlig enn øynenes blindhet, for øynenes blindhet kan ledes litt etter litt, men hjertets blindhet blir ikke ledet, og den forlater den rette vei og går i en krokete vei.
45 Å min sønn! det er bedre å snuble en manns med foten enn å snuble med tungen.
46 Å min sønn! en venn som er nær er bedre enn en mer utmerket bror som er langt borte.
47 Å min sønn! skjønnhet blekner, men læring varer, og verden avtar og blir forgjeves, men et godt navn blir verken forgjeves eller avtar.
48 Å min sønn! den mann som ikke har hvile, hans død var bedre enn hans liv; og lyden av gråt er bedre enn lyden av sang; for sorg og gråt, hvis frykt for Gud er i dem, er bedre enn lyden av sang og jubel.
49 Å mitt barn! frosklåret i din hånd er bedre enn en gås i din nestes gryte; og en sau nær deg er bedre enn en okse langt borte; og en spurv i din hånd er bedre enn tusen spurver som flyr; og fattigdom som samler seg er bedre enn å spre mye mat; og en levende rev er bedre enn en død løve; og et pund ull er bedre enn et pund rikdom, jeg mener gull og sølv; for gullet og sølvet er gjemt og tildekket i jorden og blir ikke sett; men ullen blir stående på markedene og den blir sett, og den er en skjønnhet for den som bærer den.
50 Å min sønn! en liten formue er bedre enn en spredt formue.
51 Å min sønn! en levende hund er bedre enn en død fattig mann.
52 Å min sønn! en fattig mann som gjør rett er bedre enn en rik mann som er død i synder.
53 Å min sønn! ta vare på et ord i ditt hjerte, så skal det være mye for deg, og pass deg for å avsløre hemmeligheten til din venn.
54 Å min sønn! la ikke et ord gå ut av din munn før du har tatt råd med ditt hjerte. Og stå ikke mellom mennesker som krangler, for fra et dårlig ord kommer det en krangel, og fra en krangel kommer det krig, og fra krig kommer det kamp, og du vil bli tvunget til å vitne; men løp derfra og hvil deg.
55 Å min sønn! stå ikke imot en mann sterkere enn deg selv, men skaff deg tålmodighet og utholdenhet og rettskaffen oppførsel, for det er ikke noe mer utmerket enn det.
56 Å min sønn! hat ikke din første venn, for den andre varer kanskje ikke.
57 Å min sønn! besøk de fattige i hans lidelse, og tal om ham i sultanens nærhet, og gjør din flid for å redde ham fra løvens munn.
58 Å min sønn! gled deg ikke over din fiendes død, for om en liten stund skal du være hans neste, og den som håner deg, respekterer og ærer du og hilser på forhånd med ham.
59 Å min sønn! hvis vann ville stå stille i himmelen, og en svart kråke ble hvit, og myrra bli søt som honning, da kunne uvitende menn og dårer forstå og bli kloke.
60 Å min sønn! Hvis du vil være vis, så hold din tunge fra å lyve og din hånd fra å stjele og dine øyne fra å se det onde. da skal du kalles vis.
61 Å min sønn! la den vise slå deg med en stav, men la ikke dåren salve deg med søt salve. Vær ydmyk i din ungdom, og du skal bli æret i din alderdom.
62 Å min sønn! stå ikke imot en mann i hans makts dager, ei heller en elv i dens floms dager.
63 Å min sønn! Vær ikke forhastet i bryllupet til en kone, for hvis det går bra, vil hun si: 'Min herre, sørg for meg'; og hvis det viser seg sykt, vil hun vurdere ham som var årsaken til det.
64 Å min sønn! den som er elegant i sin kjole, han er den samme i sin tale; og den som har et slemt utseende i sin kjole, han er også den samme i sin tale.
65 Å min sønn! hvis du har begått et tyveri, gjør det kjent for sultanen og gi ham en del av det, så du kan bli utfridd fra ham, for ellers vil du tåle bitterhet.
66 Å min sønn! gjør en venn med mannen hvis hånd er mett og mett, og gjør ingen venn med mannen hvis hånd er lukket og sulten.
67 Det er fire ting som verken kongen eller hans hær kan være sikre på: undertrykkelse fra vesiren, og dårlig regjering, og perversjon av viljen og tyranni over emnet; og fire ting som ikke kan skjules: den kloke og den uforstandige og den rike og den fattige.'

KAPITTEL 3

Ahikar trekker seg fra aktiv deltakelse i statens anliggender. Han overlater eiendelene sine til sin forræderske nevø. Her er den fantastiske historien om hvordan en utakknemlig løssluppen blir forfalsker. Et smart komplott for å forvirre Ahikar resulterer i at han blir dømt til døden. Tilsynelatende slutten på Ahikar.
1 Så sa Haiqâr, og da han hadde fullført disse påbudene og ordspråkene til Nadan, hans søsters sønn, innbilte han seg at han ville beholde dem alle, og han visste ikke at han i stedet for det viste ham tretthet og forakt og hån.
2 Deretter satt Haiqâr stille i huset sitt og overga til Nadan alt hans gods, og slavene og tjenestepikene, og hestene og storfeet og alt annet som han hadde eid og skaffet seg; og makten til å by og å forby forble i Nadans hånd.
3 Og Haiqâr satt i ro i huset sitt, og nå og da gikk Haiqâr og hyllet kongen og vendte hjem.
4 Nå da Nadan skjønte at makten til å by og å forby var i hans egen hånd, foraktet han Haiqârs stilling og hånet ham, og begynte å skylde på ham hver gang han dukket opp, og sa: 'Min onkel Haiqâr er i sin dotage, og han vet ingenting nå.
5 Og han begynte å banke slavene og tjenestepikene, og selge hestene og kamelene og være sparsommelig med alt som hans onkel Haiqâr hadde eid.
6 Og da Haiqâr så at han ikke hadde medlidenhet med sine tjenere eller med husstanden hans, reiste han seg og jaget ham fra huset og sendte bud for å fortelle kongen at han hadde spredt hans eiendeler og forsyninger.
7 Og kongen reiste seg og kalte på Nadan og sa til ham: 'Mens Haiqâr er frisk, skal ingen herske over hans eiendeler, heller ikke over hans husstand eller over hans eiendeler.'
8 Og Nadans hånd ble løftet fra hans onkel Haiqâr og fra alt hans gods, og i mellomtiden gikk han verken inn eller ut, og han hilste heller ikke på ham.
9 Deretter angret Haiqâr ham fra slitet sitt med Nadan, hans søstersønn, og han fortsatte å være veldig bedrøvet.
10 Og Nadan hadde en yngre bror som het Benuzârdân, så Haiqâr tok ham til seg i stedet for Nadan, og oppdro og æret ham med den ytterste ære. Og han gav ham alt det han eide, og satte ham til høvding over hans hus.
11 Nå da Nadan skjønte hva som hadde skjedd, ble han grepet av misunnelse og sjalusi, og han begynte å klage til alle som spurte ham, og håne hans onkel Haiqâr og sa: 'Min onkel har jaget meg fra huset sitt, og har foretrakk min bror fremfor meg, men hvis den Høyeste Gud gir meg makten, skal jeg bringe over ham ulykken å bli drept.'
12 Og Nadan fortsatte å meditere over den snublesteinen han kunne lage for ham. Og etter en stund snudde Nadan det i sitt sinn og skrev et brev til Akisj, sønn av Sjah den vise, kongen i Persia, og sa så:
13 'Fred og helse og makt og ære fra Sankerib, kongen av Assyria og Nineve, og fra hans vesir og hans sekretær Haiqâr til deg, o store konge! La det være pence mellom deg og meg.
14 Og når dette brevet når deg, hvis du vil stå opp og dra raskt til Nisrîn-sletten og til Assyria og Ninive, vil jeg overgi riket til deg uten krig og uten kamp.'
15 Og han skrev også et annet brev i Haiqârs navn til farao, kongen av Egypt. «La det bli fred mellom deg og meg, du mektige konge!
16 Hvis du, når dette brevet når deg, reiser deg og drar til Assyria og Nineve til Nisrîn-sletten, vil jeg overgi riket til deg uten krig og uten kamp.'
17 Og skriften til Nadan var som skriften til hans onkel Haiqâr.
18 Så brettet han de to brevene og forseglet dem med sin onkel Haiqârs segl; de var likevel i kongens palass.
19 Så gikk han og skrev også et brev fra kongen til sin onkel Haiqâr: 'Fred og helse til min vesir, min sekretær, min kansler, Haiqâr.
20 O Haiqâr, når dette brevet når deg, samle alle soldatene som er med deg, og la dem være fullkomne i klær og i antall, og bring dem til meg på den femte dagen i Nisrîn-sletten.
21 Og når du ser meg der komme mot deg, så skynd deg og få hæren til å rykke mot meg som en fiende som vil kjempe med meg, for jeg har med meg utsendingene til Faraos konge i Egypt, så de kan se styrken til vår hær og kan frykte oss, for de er våre fiender og de hater oss.'
22 Så forseglet han brevet og sendte det til Haiqâr av en av kongens tjenere. Og han tok det andre brevet som han hadde skrevet og spredte det for kongen og leste det for ham og viste ham seglet.
23 Og da kongen hørte hva som stod i brevet, ble han forvirret av stor forvirring og ble sint over stor og heftig vrede og sa: Å, jeg har vist min visdom! hva har jeg gjort med Haiqâr at han har skrevet disse brevene til mine fiender? Er dette min lønn fra ham for mine fordeler til ham?'
24 Da sa Nadan til ham: Vær ikke bedrøvet, konge! vær heller ikke sinte, men la oss gå til Nisrîn-sletten og se om historien er sann eller ikke.'
25 Da stod Nadan opp på den femte dagen og tok kongen og soldatene og vesiren, og de dro til ørkenen til Nisrîn-sletten. Og kongen så, og se! Haiqâr og hæren ble satt i rekke.
26 Og da Haiqâr så at kongen var der, nærmet han seg og signaliserte til hæren at de skulle bevege seg som i krig og kjempe i oppstilling mot kongen slik det var funnet i brevet, han visste ikke hvilken grop Nadan hadde gravd for. ham.
27 Og da kongen så Haiqârs gjerning, ble han grepet av angst og redsel og forvirring, og ble sint av stor vrede.
28 Da sa Nadan til ham: Har du sett, min herre kongen! hva har denne stakkaren gjort? men vær ikke vred og ikke bedrøvet eller smertet, men gå til ditt hus og sett deg på din trone, og jeg vil bringe Haiqâr til deg bundet og lenket med lenker, og jeg vil jage din fiende bort fra deg uten slit.'
29 Og kongen vendte tilbake til tronen sin, irritert over Haiqâr og gjorde ingenting mot ham. Og Nadan gikk til Haiqâr og sa til ham: 'W'allah, min onkel! Kongen

gleder seg i sannhet over deg med stor glede og takker deg for at du har gjort det han befalte deg.
30 Og nå har han sendt meg til deg, så du kan avskjedige soldatene til deres plikter og komme til ham med dine hender bundet bak deg og dine føtter lenket, så Faraos utsendinger kan se dette, og at kongen kan bli fryktet av dem og av deres konge.'
31 Da svarte Haiqâr og sa: 'Å høre er å adlyde.' Og han reiste seg straks og bandt hendene hans bak seg og lenket føttene hans.
32 Og Nadan tok ham og gikk med ham til kongen. Og da Haiqâr kom inn for kongens nærhet, bøyde han seg foran ham på bakken, og ønsket kongen makt og evig liv.
33 Da sa kongen: 'O Haiqâr, min sekretær, guvernøren for mine anliggender, min kansler, herskeren over min stat, fortell meg hva ondt jeg har gjort mot deg at du har belønnet meg med denne stygge gjerningen.'
34 Så viste de ham brevene i hans skrift og med segl. Og da Haiqâr så dette, skalv hans lemmer og tungen hans ble bundet med en gang, og han var ikke i stand til å si et ord av frykt; men han hang hodet mot jorden og var stum.
35 Og da kongen så dette, følte han seg sikker på at saken var fra ham, og han reiste seg straks og befalte dem å drepe Haiqâr og slå ham i nakken med sverdet utenfor byen.
36 Da skrek Nadan og sa: 'O Haiqâr, o svarte ansikt! hva hjelper deg din meditasjon eller din kraft ved å gjøre denne gjerningen mot kongen?'
37 Så sier historiefortelleren. Og sverdmannens navn var Abu Samîk. Og kongen sa til ham: 'O sverdmann! stå opp, gå, kløyv nakken på Haiqâr ved døren til huset hans, og kast hodet fra kroppen hundre alen.'
38 Da knelte Haiqâr ned for kongen og sa: 'La min herre kongen leve for alltid! og hvis du ønsker å drepe meg, la ditt ønske bli oppfylt! og jeg vet at jeg ikke er skyldig, men den ugudelige skal holde regnskap for sin ugudelighet; ikke desto mindre, min herre kongen! Jeg ber deg og ditt vennskap, la sverdmannen gi mitt legeme til mine slaver, så de kan begrave meg, og la din slave være ditt offer.'
39 Kongen reiste seg og befalte sverdmannen å gjøre med ham etter hans ønske.
40 Og han befalte straks sine tjenere å ta Haiqâr og sverdmannen og gå med ham nakne så de kunne drepe ham.
41 Og da Haiqâr med sikkerhet visste at han skulle drepes, sendte han til sin kone og sa til henne: 'Kom ut og møt meg, og la det være med deg tusen unge jomfruer, og kle dem i purpur- og purpurkapper. silke så de kan gråte over meg før min død.
42 og lag et bord for sverdmannen og for hans tjenere. Og bland mye vin, så de kan drikke.'
43 Og hun gjorde alt det han befalte henne. Og hun var veldig klok, flink og klok. Og hun forenet all mulig høflighet og lærdom.
44 Og da kongens og sverdmannens hær kom, fant de bordet dekket og vinen og de overdådige drikkene, og de begynte å spise og drikke til de var fulle.
45 Da tok Haiqâr sverdmannen til side utenom kompaniet og sa: 'O Abu Samîk, vet du ikke at da kongen Sarhadum, Sanheribs far, ville drepe deg, tok jeg deg og gjemte deg på et bestemt sted til kongens vrede stilnet og han spurte etter deg?
46 Og da jeg førte deg frem for hans åsyn, gledet han seg over deg, og kom nå i hu den miskunn jeg har gjort mot deg.
47 Og jeg vet at kongen vil angre ham over meg og bli vred med stor vrede over min henrettelse.
48 For jeg er ikke skyldig, og det skal skje når du stiller meg frem for ham i hans palass, da skal du møte stor lykke og vite at Nadan, min søsters sønn, har forført meg og har gjort denne onde gjerningen mot meg, og kongen vil angre over å ha drept meg; og nå har jeg en kjeller i hagen til huset mitt, og ingen vet om det.
49 Skjul meg i det med min kones viten. Og jeg har en slave i fengsel som fortjener å bli drept.
50 Før ham ut og kle ham i mine klær, og be tjenerne om å drepe ham når de er fulle. De vil ikke vite hvem det er de dreper.
51 Og kast hans hode hundre alen fra hans legeme, og gi hans legeme til mine slaver, så de kan begrave det. Og du skal samle en stor skatt sammen med meg.
52 Og så gjorde sverdmannen som Haiqâr hadde befalt ham, og han gikk til kongen og sa til ham: 'Må hodet ditt leve for alltid!'
53 Da lot Haiqârs kone hver uke ned til ham i gjemmestedet det som var nok for ham, og ingen visste om det utenom hun selv.
54 Og historien ble rapportert og gjentatt og spredt utover alle steder om hvordan Vismannen Haiqâr var blitt drept og var død, og hele folket i den byen sørget over ham.
55 Og de gråt og sa: 'Akk for deg, O Haiqâr! og for din lærdom og din høflighet! Hvor trist med deg og din kunnskap! Hvor kan man finne en annen som deg? og hvor kan det være en mann så intelligent, så lærd, så dyktig i å herske at han ligner deg at han kan fylle din plass?'
56 Men kongen angret på Haiqâr, og hans omvendelse hjalp ham ikke.
57 Så ropte han på Nadan og sa til ham: 'Gå og ta vennene dine med deg og hold en sorg og en gråt over din onkel Haiqâr, og klage over ham som skikken er, og ær hans minne.'
58 Men da Nadan, den uforstandige, den uvitende, den hardhjertede, gikk til huset til sin onkel, verken gråt eller sørget eller jamret, men samlet hjerteløse og opprørte mennesker og begynte å spise og drikke.
59 Og Nadan begynte å gripe tjenestepikene og slavene som tilhørte Haiqâr, og bandt dem og torturerte dem og kløvet dem med et sårt tull.
60 Og han respekterte ikke sin onkels kone, hun som hadde oppdratt ham som sin egen gutt, men ville at hun skulle falle i synd med ham.
61 Men Haiqâr var blitt hugget inn i gjemmestedet, og han hørte gråten fra sine slaver og hans naboer, og han

priste Den Høyeste Gud, Den Barmhjertige, og takket, og han ba alltid og ba den Høyeste Gud. .
62 Og sverdmannen kom fra tid til annen til Haiqâr mens han var midt i skjulestedet, og Haiqâr kom og bønnfalt ham. Og han trøstet ham og ønsket ham utfrielse.
63 Og da historien ble rapportert i andre land om at Vismannen Haiqâr var blitt drept, ble alle kongene bedrøvet og foraktet kong Sanherib, og de klaget over Haiqâr, som løser gåter.

KAPITTEL 4

"Sfinksens gåter." Hva skjedde egentlig med Ahikar. Hans retur.
1 Og da kongen av Egypt hadde forsikret seg om at Haiqâr ble drept, reiste han seg straks og skrev et brev til kong Sankerib, der han minnet ham om freden og helsen og styrken og æren som vi ønsker spesielt for deg, min elskede bror, kong Sankerib.
2 Jeg har ønsket å bygge et slott mellom himmelen og jorden, og jeg vil at du skal sende meg en klok, klok mann fra deg for å bygge den for meg og svare meg på alle spørsmålene mine, og at jeg kan få skatter og toll fra Assyria i tre år.'
3 Så forseglet han brevet og sendte det til Sankerib.
4 Han tok den og leste den og ga den til sine vesirer og til de adelige i hans rike, og de ble forvirret og skamfulle, og han ble sint med stor harme og undret seg over hvordan han skulle handle.
5 Så samlet han de gamle og de lærde og de vise og filosofene og spåmennene og astrologene og hver den som var i hans land, og leste brevet for dem og sa til dem: Hvem av dere vil gå til farao, kongen i Egypt, og svar ham på spørsmålene hans?'
6 Og de sa til ham: Vår herre kongen! vet du at det er ingen i ditt rike som er kjent med disse spørsmålene bortsett fra Haiqâr, din vesir og sekretær.
7 Men vi har ingen dyktighet i dette, med mindre det er Nadan, hans søsters sønn, for han lærte ham all hans visdom og lærdom og kunnskap. Kall ham til deg, kanskje han kan løse denne harde knuten.'
8 Da kalte kongen til seg Nadan og sa til ham: Se på dette brevet og forstå hva som står i det. Og da Nadan leste det, sa han: 'O min herre! hvem er i stand til å bygge et slott mellom himmel og jord?'
9 Og da kongen hørte Nadans tale, sørget han med en stor og sår sorg, og steg ned fra tronen sin og satte seg i asken, og begynte å gråte og jamre over Haiqâr.
10 De sa: Å min sorg! O Haiqâr, hvem visste ikke hemmelighetene og gåtene! ve meg for deg, O Haiqâr! O lærer i mitt land og hersker over mitt rike, hvor skal jeg finne din like? O Haiqâr, o lærer i mitt land, hvor skal jeg henvende meg for deg? ve meg for deg! hvordan ødela jeg deg! og jeg hørte på snakket om en dum, uvitende gutt uten kunnskap, uten religion, uten mannlighet.
11 Ah! og igjen Ah for meg selv! hvem kan gi deg til meg bare for en gangs skyld, eller gi meg beskjed om at Haiqâr er i live? og jeg ville gi ham halvparten av mitt rike.
12 Hvor kommer dette fra meg? Ah, Haiqâr! at jeg kunne se deg for en gangs skyld, så jeg kunne bli mett av å se på deg og glede meg over deg.
13 Ah! Å min sorg for deg til alle tider! O Haiqâr, hvordan har jeg drept deg! og jeg ble ikke i din sak før jeg hadde sett enden på saken.'
14 Og kongen fortsatte gråt natt og dag. Nå da sverdmannen så kongens vrede og hans sorg over Haiqâr, ble hans hjerte myknet mot ham, og han nærmet seg hans nærhet og sa til ham:
15 'Å min herre! be dine tjenere å hogge hodet av meg.' Så sa kongen til ham: 'Ve deg, Abu Samîk, hva er din feil?'
16 Og sverdmannen sa til ham: Min herre! hver slave som handler i strid med sin herres ord, blir drept, og jeg har handlet i strid med din befaling.'
17 Da sa kongen til ham. 'Ve deg, Abu Samîk, med hva har du handlet i strid med mitt bud?'
18 Og sverdmannen sa til ham: 'O min herre! du befalte meg å drepe Haiqâr, og jeg visste at du ville omvende deg fra ham, og at han var blitt urett, og jeg gjemte ham på et bestemt sted, og jeg drepte en av slavene hans, og han er nå trygg i sisterne, og hvis du befaler meg, vil jeg føre ham til deg.'
19 Og kongen sa til ham. 'Ve deg, O Abu Samîk! du har hånet meg, og jeg er din herre.'
20 Og sverdmannen sa til ham: Nei, men ved ditt hodes liv, min herre! Haiqâr er trygg og i live.'
21 Og da kongen hørte dette ord, følte han seg sikker på saken, og hodet hans svømte, og han besvimet av glede, og han befalte dem å bringe Haiqâr.
22 Og han sa til sverdmannen: 'O trofaste tjener! hvis din tale er sann, vil jeg gjerne berike deg og heve din verdighet over alle dine venners.'
23 Og sverdmannen gikk med glede til han kom til Haiqârs hus. Og han åpnet døren til gjemmestedet og gikk ned og fant Haiqâr sittende og priste Gud og takket ham.
24 Og han ropte til ham og sa: 'O Haiqâr, jeg bringer den største glede og lykke og fryd!'
25 Og Haiqâr sa til ham: 'Hva er nyhetene, Abu Samîk?' Og han fortalte ham alt om Farao fra begynnelse til slutt. Så tok han ham og gikk til kongen.
26 Og da kongen så på ham, så han ham i en tilstand av mangel, og at håret hans hadde vokst langt som ville dyr og neglene hans som klørne til en ørn, og at kroppen hans var skitten av støv, og fargen på ansiktet hans hadde endret seg og bleknet og var nå som aske.
27 Og da kongen så ham, sørget han over ham og reiste seg straks og omfavnet ham og kysset ham og gråt over ham og sa: Lovet være Gud! som har ført deg tilbake til meg.'
28 Så trøstet han ham og trøstet ham. Og han tok av seg kappen og tok den på sverdmannen, og han var meget nådig mot ham, og ga ham stor rikdom og lot Haiqâr hvile.

29 Da sa Haiqâr til kongen: 'La min herre kongen leve for alltid! Dette er gjerningene til verdens barn. Jeg har oppdratt meg et palmetre så jeg kan støtte meg på det, og det bøyde seg sidelengs og kastet meg ned.
30 Men, min Herre! siden jeg har vist meg for deg, la ikke bry deg om å undertrykke deg! Og kongen sa til ham: Lovet være Gud, som viste deg barmhjertighet og visste at du ble gjort urett, og reddet deg og reddet deg fra å bli drept.
31 Men gå til det varme badet og barber hodet og klipp neglene og skift klærne og more deg i førti dager, så du kan gjøre godt mot deg selv og forbedre din tilstand og fargen på ditt ansikt. kan komme tilbake til deg.'
32 Så tok kongen av seg sin kostbare kappe og tok den på seg Haiqâr, og Haiqâr takket Gud og bøyd seg mot kongen, og dro til sin bolig glad og lykkelig, og priste den Høyeste Gud.
33 Og folket i hans hus jublet med ham, og hans venner og hver den som hørte at han levde, gledet seg også.

KAPITTEL 5

Bokstaven til "gåtene" vises til Ahikar. Guttene på ørnene. Den første "fly"-turen. Til Egypt. Ahikar, å være en visdomsmann har også en sans for humor. (Vers 27).
1 Og han gjorde som kongen befalte ham og tok ro i førti dager.
2 Så kledde han på seg sin ypperste kjole og red til kongen, med sine slaver bak seg og foran seg, glad og fryd.
3 Men da Nadan, hans søsters sønn, skjønte hva som skjedde, tok frykt og redsel tak i ham, og han ble forvirret og visste ikke hva han skulle gjøre.
4 Og da Haiqâr så det, gikk han inn for kongens nærhet og hilste ham, og han hilste tilbake og lot ham sette seg ned ved siden av ham og sa til ham:
«Å min kjære Haiqâr! Se på disse brevene som kongen av Egypt sendte til oss etter at han hadde hørt at du ble drept.
5 De har provosert oss og overvunnet oss, og mange av folket i vårt land har flyktet til Egypt av frykt for skattene som kongen i Egypt har sendt for å kreve av oss.
6 Så tok Haiqâr brevet og leste det og forsto innholdet.
7 Så sa han til kongen. «Vær ikke vred, min herre! Jeg vil dra til Egypt, og jeg vil gi Farao svarene, og jeg vil vise ham dette brevet, og jeg vil svare ham om skattene, og jeg vil sende tilbake alle dem som har flyktet; og jeg vil gjøre dine fiender til skamme ved hjelp av den Høyeste Gud og for ditt rikes lykke.'
8 Og da kongen hørte denne talen fra Haiqâr, gledet han seg med stor glede, og hans hjerte ble utvidet og han viste ham nåde.
9 Og Haiqâr sa til kongen: 'Gi meg en forsinkelse på førti dager så jeg kan vurdere dette spørsmålet og klare det.' Og kongen tillot dette.
10 Og Haiqâr dro til boligen hans, og han befalte jegerne å fange to unge ørner for ham, og de fanget dem og førte dem til ham, og han befalte tauveverne å veve to bomullskabler til ham, hver av dem to tusen alen lang, og han lot snekkerne bringe og beordret dem til å lage to store esker, og de gjorde dette.
11 Så tok han to små gutter og tilbrakte hver dag med å ofre lam og fø ørnene og guttene og få guttene til å ri på ryggen til ørnene, og han bandt dem med en fast knute og bandt kabelen til føttene. av ørnene, og la dem sveve oppover litt etter litt hver dag, til en avstand på ti alen, til de ble vant og ble utdannet til det; og de reiste seg over hele tauets lengde til de nådde himmelen. guttene er på ryggen. Så trakk han dem til seg.
12 Og da Haiqâr så at hans ønske ble oppfylt, befalte han guttene at når de ble båret opp til himmelen, skulle de rope og si:
13 Bring oss leire og stein, så vi kan bygge en borg for kong Farao, for vi er ledige.
14 Og Haiqâr var aldri ferdig med å trene dem og trene dem før de hadde nådd det ytterst mulige punkt (av ferdigheter).
15Da forlot han dem, gikk han til kongen og sa til ham: Herre! arbeidet er fullført etter ditt ønske. Stå opp med meg så jeg kan vise deg underet.'
16 Så sprang kongen opp og satte seg sammen med Haiqâr og gikk til et vidt sted og sendte bud for å hente ørnene og guttene, og Haiqâr bandt dem og slapp dem ut i luften hele lengden av tauene, og de begynte å rope som han hadde lært dem. Så trakk han dem til seg og satte dem på plass.
17 Og kongen og de som var med ham undret seg med stor undring, og kongen kysset Haiqâr mellom øynene hans og sa til ham: Gå i fred, min elskede! O mitt rikes stolthet! til Egypt og svar på Faraos spørsmål og overvinn ham ved den Høyeste Guds styrke.'
18 Så tok han farvel med ham og tok hans hær og hær og de unge mennene og ørnene og drog mot Egyptens boliger. og da han var kommet, vendte han mot kongens land.
19Og da folket i Egypt fikk vite at Sankerib hadde sendt en mann fra hans hemmelige råd for å snakke med farao og svare på spørsmålene hans, sendte de dette budskapet til kong farao, og han sendte en gruppe av sine hemmelige råd for å føre ham fram for ham .
20 Og han kom og gikk inn for Faraos åsyn og bøyde sig mot ham som det er passende å gjøre mot konger.
21 Og han sa til ham: Min herre kongen! Kong Sankerib hyller deg med overflod av fred og makt og ære.
22 Og han har sendt meg, som er en av hans slaver, for at jeg kan svare deg på dine spørsmål og oppfylle alt du ønsker; for du har sendt for å søke hos min herre kongen en mann som skal bygge deg en borg mellom himmelen og jorden.
23 Og jeg vil ved hjelp av Den Høyeste Gud og din edle velvilje og min herre kongens makt bygge det for deg som du vil.
24 Men, min herre kongen! det du har sagt i den om skattene i Egypt i tre år - nå er stabiliteten til et rike streng rettferdighet, og hvis du vinner og min hånd ikke har dyktighet til å svare deg, da vil min herre kongen sende deg skatter som du har nevnt.

25 Og hvis jeg har svart deg på dine spørsmål, skal du sende det du har sagt til min herre kongen.
26 Og da Farao hørte den talen, undret han seg og ble forvirret over sin tungefrihet og den hyggelige hans tale.
27 Og kong Farao sa til ham: 'O mann! hva er ditt navn? Og han sa: 'Din tjener er Abiqâm, og jeg er en liten maur av kong Sankeribs maur.'
28 Da sa Farao til ham: Hadde ikke din herre en høyere verdighet enn deg, at han har sendt meg en liten maur for å svare meg og tale med meg?
29 Og Haiqâr sa til ham: 'O min herre kongen! Jeg vil til Gud, den Høyeste, at jeg kan oppfylle det som er i ditt sinn, for Gud er med de svake, så han kan forvirre de sterke.'
30 Da befalte farao at de skulle gjøre i stand en bolig for Abiqâm og forsyne ham med mat, kjøtt og drikke, og alt han trengte.
31 Og da det var ferdig, tre dager senere, kledde Farao seg i purpur og rødt og satte seg på sin trone, og alle hans vesirer og stormennene i hans rike stod med hendene i kors, føttene tett sammen og bøyd hode.
32 Og Farao sendte for å hente Abiqâm, og da han ble presentert for ham, bøyde han seg for ham og kysset bakken foran ham.
33 Og kong Farao sa til ham: 'O Abiqâm, hvem er jeg lik? og de fornemme i mitt rike, hvem er de som?'
34 Og Haiqâr sa til ham: 'O min herre slekten, du er som avguden Bel, og de adelige i ditt rike er som hans tjenere.'
35 Han sa til ham: Gå og kom tilbake hit i morgen. Så Haiqâr gikk som kong Farao hadde befalt ham.
36 Og dagen etter gikk Haiqâr inn for Faraos nærhet og bøyde seg og stilte seg for kongen. Og Farao var kledd i en rød farge, og de adelige var kledd i hvitt.
37 Og farao sa til ham 'O Abiqâm, hvem er jeg lik? og de fornemme i mitt rike, hvem er de som?'
38 Og Abiqâm sa til ham: 'O min herre! du er som solen, og dine tjenere er som dens stråler.' Da sa Farao til ham: Gå til boligen din og kom hit i morgen.
39 Da befalte farao sin gård å ha på seg rent hvitt, og farao var kledd som dem og satte seg på sin trone, og han befalte dem å hente Haiqâr. Og han gikk inn og satte seg foran ham.
40 Og Farao sa til ham: 'O Abiqâm, hvem er jeg lik? og mine adelsmenn, hvem er de som?'
41 Og Abiqâm sa til ham: 'O min herre! du er som månen, og dine adelsmenn er som planetene og stjernene.' Da sa Farao til ham: Gå og vær her i morgen.
42 Da befalte Farao sine tjenere å bære klær i forskjellige farger, og Farao hadde på seg en rød fløyelskjole og satte seg på sin trone, og befalte dem å hente Abiqâm. Og han gikk inn og bøyde seg for ham.
43 Og han sa: 'O Abiqâm, hvem er jeg lik? og mine hærer, hvem er de som?' Og han sa: 'Å min herre! du er som april måned, og dine hærer er som dens blomster.'
44 Og da kongen hørte det, gledet han seg med stor glede og sa: 'O Abiqâm! første gang sammenlignet du meg med avguden Bel, og mine adelsmenn med hans tjenere.
45 Og for andre gang sammenlignet du meg med solen, og mine fornemste med solstrålene.
46 Og tredje gang sammenlignet du meg med månen, og mine fornemste med planetene og stjernene.
47 Og for fjerde gang sammenlignet du meg med april måned, og mine fornemste med dens blomster. Men nå, O Abiqâm! si meg, din herre, kong Sankerib, hvem er han lik? og hans adelsmenn, hvem er de som?'
48 Og Haiqâr ropte med høy røst og sa: 'Det er langt fra meg å nevne min herre kongen og du satt på din trone. Men reis deg opp så jeg kan fortelle deg hvem min herre kongen er lik og hvem hans adelsmenn er lik.'
49Og Farao ble forvirret over sin tungefrihet og sin frimodighet til å svare. Da reiste farao seg fra sin trone og stilte seg foran Haiqâr og sa til ham: 'Si meg nå, så jeg kan se hvem din herre kongen er lik, og hans adelsmenn som de ligner på.'
50 Og Haiqâr sa til ham: 'Min herre er himmelens Gud, og hans adelsmenn er lynene og tordenen, og når han vil, blåser vindene og regnet faller.
51 Og han befaler torden, og det letter og regner, og han holder solen, og den gir ikke sitt lys, og månen og stjernene, og de går ikke rundt.
52 Og han befaler stormen, og det blåser og regnet faller, og den tråkker på april og ødelegger dens blomster og hus.'
53Og da Farao hørte denne talen, ble han svært forvirret og vred på stor vrede og sa til ham: 'O mann! fortell meg sannheten, og la meg få vite hvem du egentlig er.'
54 Og han fortalte ham sannheten. 'Jeg er skriveren Haiqâr, den største av kong Sankeribs hemmelige rådmenn, og jeg er hans vesir og guvernøren for hans rike, og hans kansler.'
55 Og han sa til ham: Du har sagt sannheten i dette ord. Men vi har hørt om Haiqâr, at kong Sankerib har drept ham, men du ser ut til å være i live og frisk.'
56 Og Haiqâr sa til ham: 'Ja, slik var det, men lovet være Gud, som vet hva som er skjult, for min herre kongen befalte meg å bli drept, og han trodde på ordene fra øde menn, men Herren reddet meg, og salig er den som setter sin lit til ham.'
57 Og Farao sa til Haiqâr: 'Gå og vær her i morgen, og fortell meg et ord som jeg aldri har hørt fra mine adelsmenn eller fra folket i mitt rike og mitt land.'

KAPITTEL 6

Rusen lykkes. Ahikar svarer på hvert spørsmål fra farao. Guttene på ørnene er dagens klimaks. Vidt, som så sjelden finnes i de gamle skrifter, er åpenbart i versene 34-45.
1 Og Haiqâr gikk til sin bolig og skrev et brev og sa i det på denne måten:
2 Fra Sankerib, kongen av Assyria. og Nineve til farao, kongen i Egypt.
3 'Fred være med deg, min bror! og det vi gjør kjent for deg med dette, er at en bror trenger sin bror og konger av hverandre, og mitt håp fra deg er at du vil låne meg ni hundre talenter gull, for jeg trenger det til proviantering

av noen av soldatene, så jeg kan bruke det på dem. Og om en liten stund vil jeg sende den til deg.'
4 Så brettet han brevet og la det frem for Farao neste morgen.
5 Og da han så det, ble han forvirret og sa til ham: Sannelig, jeg har aldri hørt noe lignende språk fra noen.
6 Da sa Haiqâr til ham: 'Sannelig, dette er en gjeld du har til min herre kongen.'
7 Og Farao tok imot dette og sa: 'O Haiqâr, det er som deg som er ærlige i kongers tjeneste.
8 Velsignet være Gud som har gjort deg fullkommen i visdom og smykket deg med filosofi og kunnskap.
9 Og nå, O Haiqâr, gjenstår det vi ønsker fra deg, at du skal bygge som et slott mellom himmel og jord.'
10 Da sa Haiqâr: 'Å høre er å adlyde. Jeg vil bygge deg et slott etter ditt ønske og valg; men, min herre, jeg bereder oss kalk og stein og leire og arbeidere, og jeg har dyktige byggherrer som vil bygge for deg som du vil.'
11 Og kongen gjorde alt dette i stand for ham, og de dro til et vidt sted; og Haiqâr og guttene hans kom til det, og han tok med seg ørnene og de unge mennene; og kongen og alle hans adelsmenn dro og hele byen samlet seg for å se hva Haiqâr ville gjøre.
12 Da slapp Haiqâr ørnene ut av boksene, og bandt de unge mennene på ryggen, og bandt tauene til ørnens føtter og lot dem gå i luften. Og de steg oppover, til de ble værende mellom himmel og jord.
13 Da begynte guttene å rope og sa: Kom med murstein, kom med leire, så vi kan bygge kongens borg, for vi står ledige!
14 Og folkemengden ble forbauset og forvirret, og de undret seg. Og kongen og hans adelsmenn undret seg.
15 Og Haiqâr og hans tjenere begynte å banke arbeiderne, og de ropte etter kongens tropper og sa til dem: 'Bring til de dyktige arbeiderne det de vil ha, og hindre dem ikke i arbeidet deres.'
16 Da sa kongen til ham: Du er gal; hvem kan bringe noe opp til den avstanden?
17 Og Haiqâr sa til ham: 'O min herre! hvordan skal vi bygge et luftslott? og hvis min herre kongen var her, ville han ha bygget flere slott på en dag.'
18 Og Farao sa til ham: 'Gå, O Haiqâr, til din bolig og hvil, for vi har gitt opp å bygge slottet, og kom til meg i morgen.'
19 Så dro Haiqâr til sin bolig, og dagen etter viste han seg for farao. Og farao sa: 'O Haiqâr, hva er det for nyheter om hesten til din herre? for når han nærmer seg i landet Assyria og Nineve, og hoppene våre hører hans røst, kaster de ungene sine.'
20 Og da Haiqâr hørte denne talen, gikk han og tok en katt og bandt henne og begynte å piske henne med en voldsom pisk til egypterne hørte det, og de gikk og fortalte kongen om det.
21 Og Farao sendte for å hente Haiqâr og sa til ham: 'O Haiqâr, hvorfor piskes du på denne måten og slår det stumme dyret?'
22 Og Haiqâr sa til ham: Min herre kongen! sannelig, hun har gjort en stygg gjerning mot meg, og har fortjent denne piskingen og piskingen, for min herre kong Sankerib hadde gitt meg en fin hane, og han hadde en sterk sann stemme og kjente døgnets og nattens timer.
23 Og katten stod opp akkurat denne natten og hogde hodet av det og gikk bort, og på grunn av denne gjerningen har jeg behandlet henne med dette.'
24Og Farao sa til ham: 'O Haiqâr, jeg ser av alt dette at du blir gammel og er i alderen din, for mellom Egypt og Ninive er det sekstiåtte parasanger, og hvordan gikk hun akkurat denne natten og avskåret hodet på din hane og komme tilbake?
25 Og Haiqâr sa til ham: 'O min herre! Hvis det var så langt mellom Egypt og Nineve, hvordan kunne dine hopper høre når min herre kongens hest naboer og kaster ungene deres? og hvordan kunne hestens røst nå til Egypt?'
26 Og da farao hørte det, visste han at Haiqâr hadde svart på spørsmålene hans.
27 Og Farao sa: 'O Haiqâr, jeg vil at du skal lage tau av sjøsanden til meg.'
28 Og Haiqâr sa til ham: "O min herre kongen! be dem å bringe meg et tau ut av skattkammeret, så jeg kan lage et lignende."
29 Så gikk Haiqâr til baksiden av huset, og boret hull i den grove kysten av havet, og tok en håndfull sand i hånden, sjøsand, og da solen stod opp og trengte inn i hullene, spredte han seg sanden i solen til den ble som vevd som tau.
30 Og Haiqâr sa: 'Be dine tjenere å ta disse tauene, og når du måtte ønske det, vil jeg veve deg noen som dem.'
31 Og Farao sa: 'O Haiqâr, vi har en kvernstein her, og den er knust, og jeg vil at du skal sy den opp.'
32 Da så Haiqâr på den og fant en annen stein.
33Og han sa til Farao: Å min herre! Jeg er en utlending: og jeg har ikke noe verktøy for å sy.
34 Men jeg vil at du skal befale dine trofaste skomakere å hugge syler av denne steinen, så jeg kan sy den kvernsteinen.'
35 Da lo Farao og alle hans stormenn. Og han sa: Velsignet være den Høyeste Gud, som ga deg denne vidden og kunnskapen.
36 Og da Farao så at Haiqâr hadde overvunnet ham, og ga ham svarene hans, ble han straks opphisset og befalte dem å samle inn tre års skatt for ham og bringe dem til Haiqâr.
37 Og han tok av seg kappene og tok dem på Haiqâr og hans soldater og hans tjenere, og ga ham utgiftene til reisen.
38Og han sa til ham: Gå i fred, hans herres styrke og hans legers stolthet! har noen av sultanene dine like? Hils din herre, kong Sankerib, og si til ham hvordan vi har sendt ham gaver, for konger er fornøyd med lite.'
39 Da reiste Haiqâr seg og kysset kong Faraos hender og kysset bakken foran ham, og ønsket ham styrke og varighet og overflod i skattkammeret hans, og sa til ham: 'O min herre! Jeg ønsker av deg at ikke en av våre landsmenn skal bli i Egypt.'
40 Og Farao reiste seg og sendte bud for å forkynne på gatene i Egypt at ikke en av folket i Assyria eller Ninive

skulle bli igjen i landet Egypt, men at de skulle dra med Haiqâr.
41 Så dro Haiqâr og tok avskjed med kong Farao og reiste og søkte landet Assyria og Nineve; og han hadde noen skatter og mye rikdom.
42 Og da nyheten nådde kong Sanherib at Haiqâr kom, gikk han ut for å møte ham og gledet seg over ham overmåte med stor glede og omfavnet ham og kysset ham og sa til ham: 'Velkommen hjem: O slektning! min bror Haiqâr, mitt rikes styrke og mitt rikes stolthet.
43 Spør hva du vil ha av meg, selv om du vil ha halvparten av mitt rike og av mine eiendeler.'
44 Da sa Haiqâr til ham: 'O min herre kongen, lev for alltid! Vis nåde, min herre kongen! til Abu Samîk i mitt sted, for mitt liv var i Guds og hans hender.'
45 Da sa kongen Sanherib: Ære være deg, min elskede Haiqâr! Jeg vil gjøre Abu Samîks stasjon til sverdmannen høyere enn alle mine hemmelige rådmenn og mine favoritter.'
46 Da begynte kongen å spørre ham hvordan han hadde hatt det med Farao fra han kom første gang til han var kommet bort fra hans nærhet, og hvordan han hadde svart på alle spørsmålene hans, og hvordan han hadde mottatt skattene fra ham, og endringene. av klær og gaver.
47 Og kongen Sanherib gledet seg med stor glede og sa til Haiqâr: 'Ta det du vil ha av denne skatten, for alt er innenfor din hånds rekkevidde.'
48 Og Haiqâr mid: 'La kongen leve for alltid! Jeg ønsker ikke annet enn sikkerheten til min herre kongen og fortsettelsen av hans storhet.
49 Å min herre! hva kan jeg gjøre med rikdom og lignende? men hvis du vil vise meg nåde, så gi meg Nadan, min søsters sønn, så jeg kan gjengjelde ham for det han har gjort mot meg, og gi meg hans blod og holde meg fri for det.'
50 Da sa kongen Sankerib: Ta ham, jeg har gitt ham til deg. Og Haiqâr tok Nadan, sin søsters sønn, og bandt hendene hans med lenker av jern og tok ham med til boligen hans, og la en tung lenke på føttene hans og bandt den med en stram knute, og etter å ha bundet ham slik kastet han ham inn i et mørkt rom, ved siden av pensjonisten, og utnevnte Nebu-hal til vaktpost over ham for å gi ham et brød og litt vann hver dag.

KAPITTEL 7

Liknelsene om Ahikar der han fullfører utdannelsen til nevøene. Slående likheter. Ahikar kaller gutten pittoreske navn. Her slutter historien om Ahikar.
1 Og hver gang Haiqâr gikk inn eller ut, skjelte han ut Nadan, hans søsters sønn, og sa til ham på en klok måte:
2 'O Nadan, gutten min! Jeg har gjort mot deg alt som er godt og snill, og du har belønnet meg for det med det som er stygt og ondt og med drap.
3 'Å min sønn! det heter i ordspråkene: Den som ikke hører med øret, de skal få ham til å lytte med nakkeskinnet.'
4 Da sa Nadan: Hvorfor er du vred på meg?
5 Og Haiqâr sa til ham: 'Fordi jeg førte deg opp og lærte deg, og ga deg ære og respekt og gjorde deg stor, og oppdro deg med den beste avl, og satte deg på mitt sted for at du kunne være min arving i verden, og du behandlet meg med drap og gjengjeldte meg med min undergang.
6 Men Herren visste at jeg ble gjort urett, og han reddet meg fra den varen du hadde satt for meg, for Herren helbreder de knuste hjerter og hindrer de misunnelige og hovmodige.
7 Å gutten min! du har vært for meg som en skorpion, som når den slår mot kobber, gjennomborer den.
8 Å gutten min! du er som gasellen som spiste røttene til galningen, og den legger meg til i dag og i morgen skal de brune de gjemmer seg i røttene mine."
9 Å gutten min! du har vært til som så kameraten hans naken i den kjølige vintertiden; og han tok kaldt vann og helte det på ham.
10 O gutten min! du har vært for meg som en mann som tok en stein og kastet den opp til himmelen for å steine sin Herre med den. Og steinen traff ikke, og nådde ikke høyt nok, men den ble årsaken til skyld og synd.
11 O gutten min! hvis du hadde æret meg og respektert meg og hadde lyttet til mine ord, ville du ha vært min arving og regjert over mine herredømmer.
12 Å min sønn! vet du at hvis halen til hunden eller grisen var ti alen lang, ville den ikke nærme seg hestens verdi selv om den var som silke.
13 Å min gutt! Jeg trodde at du ville ha vært min arving ved min død; og ved din misunnelse og din frekkhet ønsket du å drepe meg. Men Herren reddet meg fra din list.
14 Å min sønn! du har vært for meg som en felle som ble satt opp på møkkhaugen, og det kom en spurv og fant fellen satt opp. Og spurven sa til fellen: "Hva gjør du her?" Sa fellen: "Jeg ber her til Gud."
15 Og lerken spurte også: "Hva er trestykket du har?" Sa fellen: "Det er et ungt eiketre som jeg lener meg på når jeg ber."
16 lerken sa: "Og hva er det i din munn?" Sa fellen: "Det er brød og matvarer som jeg bærer for alle de sultne og de fattige som kommer nær meg."
17 lerken sa: "Nå kan jeg komme frem og spise, for jeg er sulten?" Og fellen sa til ham: "Kom frem!" Og lerken nærmet seg for at den skulle spise.
18 Men fellen sprang opp og grep lerken i nakken.
19Og lerken svarte og sa til fellen: «Hvis det er ditt brød for den sultne, tar Gud ikke imot din almisse og dine gode gjerninger.
20 Og hvis det er din faste og dine bønner, da tar Gud ikke imot fra deg verken din faste eller din bønn, og Gud vil ikke fullføre det som er godt for deg.»
21 O gutten min! du har vært for meg (som) en løve som ble venn med et esel, og eselet fortsatte å gå foran løven en tid; og en dag sprang løven på eselet og spiste det opp.
22 O gutten min! du har vært for meg som en snutebille i hveten, for den gjør ikke noe godt, men ødelegger hveten og gnager den.

23 Å min gutt! du har vært lik en mann som sådde ti mål hvete, og da det var høsttid, reiste han seg og høstet det og høstet det og tresket det og slet med det til det ytterste, og det viste seg å være ti mål, og dens herre sa til den: "Du lat! du har ikke vokst og du har ikke krympet."
24 O gutten min! du har vært for meg som rapphønsen som var kastet i garnet, og hun kunne ikke redde seg selv, men hun ropte til rapphønene for å kaste dem med seg selv i garnet.
25 Å min sønn! du har vært for meg som hunden som var kald og den gikk inn i pottemakerens hus for å bli varm.
26 Og da det var blitt varmt, begynte det å bjeffe mot dem, og de jaget det ut og slo det, så det ikke skulle bite dem.
27 Å min sønn! du har vært for meg som grisen som gikk inn i det varme badet med folk av kvalitet, og da det kom ut av det varme badet, så det et skittent hull og det gikk ned og veltet seg i det.
28 Å min sønn! du har vært for meg som bukken som sluttet seg til sine kamerater på vei til ofringen, og den klarte ikke å redde seg selv.
29 Å min gutt! hunden som ikke blir matet fra sin jakt blir mat for fluer.
30 Å min sønn! den hånd som ikke arbeider og pløyer og (som) er grådig og listig, skal kuttes bort fra dens skulder.
31 Å min sønn! øyet der lyset ikke sees, skal ravnene plukke i det og plukke det ut.
32 Å min gutt! du har vært for meg som et tre hvis grener de skar, og det sa til dem: "Hvis noe av meg ikke var i dine hender, ville dere sannelig ikke vært i stand til å hogge meg."
33 Å min gutt! du er som katten som de sa til: "Slutt å tyve til vi lager en gullkjede til deg og gir deg mat med sukker og mandler."
34 Og hun sa: Jeg glemmer ikke min fars og min mors håndverk.
35 Å min sønn! du har vært som en slange som rider på en tornbusk da han var midt i en elv, og en ulv så dem og sa: "Ulykke på ugagn, og la den som er mer rampete enn de lede dem begge."
36 Og slangen sa til ulven: Lammene og geitene og sauene som du har spist hele ditt liv, vil du gi dem tilbake til deres fedre og deres foreldre eller ikke?
37 Sa ulven: "Nei." Og slangen sa til ham: Jeg tror at etter meg er du den verste av oss.
38 Å min gutt! Jeg mettet deg med god mat, og du matet meg ikke med tørt brød.
39 Å min gutt! Jeg ga deg sukkervann til. drikke og god sirup, og du ga meg ikke vann fra brønnen å drikke.
40 O gutten min! Jeg lærte deg og førte deg opp, og du gravde et gjemmested for meg og skjulte meg.
41 O gutten min! Jeg oppdro deg med den beste oppdragelse og trente deg som en høy sedertre; og du har vridd og bøyd meg.
42 O gutten min! det var mitt håp for deg at du ville bygge meg en befestet borg, så jeg kunne bli skjult for mine fiender i den, og du ble for meg som en som begravde i jordens dyp; men Herren forbarmet seg over meg og reddet meg fra din list.
43 O gutten min! Jeg ønsket deg vel, og du lønnet meg med ondskap og hat, og nå ville jeg gjerne rive ut øynene dine og lage mat til deg for hunder og hogge ut tungen din og ta av hodet ditt med sverdets egg. og lønn deg for dine avskyelige gjerninger.'
44 Og da Nadan hørte denne talen fra sin onkel Haiqâr, sa han: 'O min onkel! handle med meg etter din kunnskap, og tilgi meg mine synder, for hvem er det som har syndet som meg, eller hvem er det som tilgir som du?
45 Ta imot meg, min onkel! Nå vil jeg tjene i ditt hus og stelle hestene dine og feie møkk av din storfe og fø dine sauer, for jeg er den ugudelige, og du er den rettferdige. Jeg er den skyldige og du som tilgir.'
46 Og Haiqâr sa til ham: 'O min gutt! du er som treet som var fruktløst ved vannet, og dets herre var ivrig etter å hugge det ned, og det sa til ham: "Flytt meg til et annet sted, og hvis jeg ikke bærer frukt, så hugg meg ned."
47 Og dens herre sa til den: Du som er ved vannet, har ikke båret frukt, hvordan skal du bære frukt når du er et annet sted?
48 O gutten min! ørnas alderdom er bedre enn kråkens ungdom.
49 Å gutten min! de sa til ulven: Hold deg unna sauene, så ikke støvet deres skal skade deg. Og ulven sa: "Drevet av sauemelken er godt for øynene mine."
50 O gutten min! de fikk ulven til å gå på skolen for at han skulle lære å lese, og de sa til ham: "Si A, B." Han sa: "Lam og geit i klokken min"
51 O gutten min! de satte eselet ved bordet, og han falt, og begynte å rulle seg i støvet, og en sa: «La ham rulle seg, for det er hans natur, han vil ikke forandre seg.
52 O gutten min! ordtaket er bekreftet som lyder: "Hvis du avler en gutt, kall ham din sønn, og hvis du oppdrar en gutt, kall ham din slave."
53 Å min gutt! den som gjør godt, skal møte det gode; og den som gjør ondt, skal møte det som er ondt, for Herren gjengjelder et menneske etter hans gjernings mål.
54 O gutten min! hva skal jeg si deg mer enn disse ord? for Herren vet hva som er skjult, og er kjent med hemmelighetene og hemmelighetene.
55 Og han skal gjengjelde deg og dømme mellom meg og deg og gjengjelde deg etter din ørken.',
56 Og da Nadan hørte den talen fra sin onkel Haiqâr, hovnet han opp umiddelbart og ble som en utblåst blære.
57 Og hans lemmer svulmet opp, og hans ben og hans føtter og hans side, og han ble revet i stykker og hans buk revnet i stykker og hans innvoller ble spredt, og han omkom og døde.
58 Og hans siste ende var ødeleggelse, og han gikk til helvete. For den som graver en grop for sin bror, skal falle i den; og den som setter opp feller, skal fanges i dem.
59 Dette er hva som skjedde og (hva) vi fant om historien om Haiqâr, og lovet være Gud for alltid. Amen, og fred.

60 Denne krøniken er fullført med Guds hjelp, må han bli opphøyet! Amen, Amen, Amen.